

ஸ்ரீமத்-ஆத்ய-ஸங்கர-ஹ்ருவத்பாடி-பரம்பராபத-
மூலாம்நாய-ஸர்வஜ்ஞ-பீம்
ஸ்ரீ-காஞ்சீ-காமகோடி-பீம்
ஜகத்குரு-ஸ்ரீ-ஸங்கராசார்ய-ஸ்வாமி-ஸ்ரீம-
ஸம்ஸ்யாநம்

ஸர்வஜ்ஞாத்ம-ஸ்மரணம்

ஆசார்யரின் அறிமுகம்

ஸ்ரீ ஸங்கர பகவத்பாதர் பாரதத்தில் அநேக ஆசார்ய பீடங்களை ஸ்தாபித்து இறுதியில் தமது மூல ஸ்தானமாக மூலாம்நாயம் எனப்படும் ஆசார்ய பீடத்தை காஞ்சீபுரத்தில் ஸ்தாபித்தார். காமகோடி எனும் காமாக்ஷி தேவியானவள் ஸாஸ்வதமாக இருக்கும் கேஷத்ரம் இது. “கல்வியில் கரையிலாக் காஞ்சி” மற்றும் “நகரேஷு காஞ்சீ” என்றவாறு இது ஸர்வ வித்யைகளுக்கும் இருப்பிடமான சிறந்த நகரமாகத் திகழ்ந்தது. ஆகவே இவ்விடத்தில் அவர் ஸ்தாபித்த ஆசார்ய பீடமே ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி மூலாம்நாய ஸர்வஜ்ஞ பீடம் எனப்படும் ஜகத்குரு ஸங்கராசார்ய ஸ்ரீமட ஸம்ஸ்தானம் ஆகும்.

ஸ்ரீ பகவத்பாதர் தமது ஸிஷ்யர்களில் வயதில் மூத்தவராகவும் பல யஜ்ஞங்களைச் செய்து உலக வ்யவஹார நிர்வாஹத்தில் அனுபவஸ்தராகவும் இருந்த ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரை ஸகல பீடங்களுக்கும் நிர்வாஹகராக, இள வயதினரான அந்தந்த பீடாதிபதிகளுக்கு நிர்வாஹ விஷயங்களில் வழிகாட்டுபவராக இருக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்தார். அதிலும் குறிப்பாக அனைவரினும் மிகக்குறைந்த வயதினரான ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மாவை

ஃ/ஔ=ரு', ஃ/ஔ=ரு', ஸ=லு', ஃ=ம்'; வ=க₂, ற=க₃, வ=க₄; ஊ=ச₂, ஸ=ச₄;
ஃ=ட₂, ஊ=ட₃, ஊ=ட₄; ற=த₂, ஊ=த₃, ற=த₄; வ=ப₂, வ=ப₃, ஹ=ப₄

தமது மூலாம்நாய பீடத்தின் உத்தராதிகாரியாக நியமித்து அவரைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படி ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரைப் பணித்தார்.

ஸ்ரீ பகவத்பாதர் காஞ்சீபுரத்தில் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறும் தருணத்தில் இவரை ஸிஷ்யராக ஏற்றதால் இவருக்கு ஸர்வஜ்ஞாத்மா என்று பெயரிட்டது பொருந்துகிறது. இத்தகைய ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீசரணர்களின் சரித்ரத்தைக் குறித்த ப்ரமாண நூல்களின் ஸ்லோகங்களையும், அவர் இயற்றிய சில நூற்பகுதிகளையும் அநுஸந்தானம் செய்து குரு அனுக்ரஹத்திற்கு பாத்ரமாவோமாக!

॥ ஸ்ரீ-ஸங்கர-சரித்ர-ப்ரமாண-ப்ரந்யேஷு ॥

ஸ்ரீ ஸங்கர சரித்ர ப்ரமாண நூல்களில் –

ஸ்ரீ ஸங்கர பகவத்பாதர் ஸர்வஜ்ஞராம் ஸிவ பெருமானின் அவதாரமே. அன்றியும் தாம் ஸர்வஜ்ஞர் என்பதை உலக ரீதியில் ஸ்தாபித்தால் தான் தமது உபதேசத்தை மக்கள் அதிகமாக நம்பி பயனடைவர். இதனால் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் காஞ்சியில் உள்ள ஸர்வஜ்ஞ பீடத்தை ஏற முற்பட்டார்.

ஸர்வஜ்ஞ-பீமாரோஜுமுத்ஸேஹே ஷேஸிகோத்தம: ॥
ததோ஽ஸரீரிணீ வாணீ நஹோமார்முஜ் வ்யஜ்யம்ஹத ।
ஹோ யதிந் ஹவதா ஸர்வ-விஜ்யாஸ்வபி விஸேஷத: ॥
கூத்வா ப்ரஸங்மம் விஜ்வஜ்ஹி: ஜித்வா தாநவிலாநபி ।
ஸர்வஜ்ஞ-பீமாரோஜுமுசிதம் நநு ஹுதலே ॥

~ சித்விலாஸீய-ஸங்கர-விஜய:

அப்போது ஒரு அஸரீர் வாக்கு “ஓ துறவியே! ஸர்வ வித்யைகளிலும் பண்டிதர்களுடன் வாதாடி அவர்கள் அனைவரையும் வென்று ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறுவது உசிதம் அல்லவா?” என்று கேட்டது. [அப்போது தான் அவருக்கு அனைத்து ஸாஸ்த்ரங்களிலும் உள்ள ஞானம் உலகோருக்கு நிரூபணம் ஆகும் என்பதால் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் இதை ஏற்றார்.]

~ சித்விலாஸீய ஸங்கர விஜயம்

உபயாத்ஸு ஸுயேஷு ஸர்வ-ஜிஹ்ய: ॥
ப்ரஜிஸந்நாஸு பராலவம் ய ஏஹ்ய: ।

ஃ/ஹ=ரு', ஃ/ஹ=ரு', ஸ=லு', ஃ=ம்'; வ=க₂, ற=க₃, வ=க₄; உ=ச₂, ஸ=ச₄;
ஃ=ட₂, ல=ட₃, ல=ட₄; ஹ=த₂, த=த₃, ய=த₄; வ=ப₂, வ=ப₃, ஹ=ப₄

வியுதாவில-வித்-படிஸ்ச காஞ்ச்யாம்
அ-யுதார்தி: ஸ ஹிஸேத் ஸ்ரியம் ச காஃ-சித் ||

~ ஸ்ரீ-ஸதாஸிவ-ஸ்ரஹ்மேந்த்ர-விரசிதா ஜமத்முரு-ரத்ந-மாலா
அதன்படி அழைக்கப்பட்ட பண்டிதர்கள் பாரதத்தின் ஸகல திக்குகளிலிருந்தும்
வந்தனர். சிரமமின்றி அவர்களை நொடிதில் வென்று ஸ்ரீ பகவத்பாதர்
காஞ்சியில் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறினார். அவர் நமக்கு அபூர்வமான ஞானச்
செல்வத்தை அளிப்பாராக!

~ ஸ்ரீ ஸதாஸிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர் இயற்றிய ஜகத்குரு ரத்ந மாலை
தாம்ரபர்ணீ-ஸரித்-தீர-வாஸிநோ விஸுயாஸ்ததா |
ஷக்-உர்ஸிநீ-ஸுயா-வார்யி-பாரஜ்யம்வ-முணோந்நதா: ||
ஆமத்ய தம் ஷேஸிகேந்த்ரம் ப்ரணிபத்யேஜமுசிரே |
ஹிஜா ஸத்யமிவாஹாதி த்வயா த்வைக்யம் நிமஜ்யதே || ...
இதி ஸ்ருவத்ஸு விஜ்வத்ஸு ஸங்கராசார்ய-ஷேஸிக: || ...
ஸ்ருதி-ஸ்மூதி-புராணோக்தை: வசநைரிதி ஷேஸிக: |
ஹேஜ-வாஜ-ரதாந் விப்ராநாயாயாஜ்வைத-பாரமாத்ந ||
ததஸ்ததோ விபஸ்சிஜ்ஹி: ப்ரணதஸ்சாதிஹக்தித: |

~ சித்விலாஸீய-ஸங்கர-விஜய:

அப்போது (தென் தமிழகத்தில் உள்ள) தாம்ரபர்ணீ நதீ தீரத்திலிருந்து
பண்டிதர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் ஆறு தரிசனங்களாம் அமுதக்கடலின்
கரை கண்டவர்கள் மற்றும் சிறந்த குணவான்கள். அவர்கள் வந்து ஸ்ரீ
பகவத்பாதரை வணங்கி “த்வைதமே ஸத்யம், நீர் எப்படி அத்வைதத்தைச்
சொல்கிறீர்” என்றவாறு பலமாக வாதாடினர். அதற்கு ஸ்ரீ பகவத்பாதர் ஸ்ருதி
ஸ்ம்ருதி புராணங்களிலிருந்து தகுந்த பதிலளித்தார். இறைவனும் ஜீவனும்
உலகமும் வேறு வேறு என்று தீர்மானமாக இருந்த அந்த அறிஞர்களுக்கு
அனைத்தும் ஒரே பரம்பொருளே என்ற அத்வைதத்தை எடுத்துரைத்தார்.
அவர்களும் அதனை ஏற்று மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கினர்.

~ சித்விலாஸீய ஸங்கர விஜயம்

ஸ்ரீமச்சங்கர-ஷேஸிகேந்த்ர-ஹணிதைர்ஹநே ச ஹும்நாநநே
தாதே வர்யந-நாம்நி ஸார்யமநுழை: ஸ்ரீ-தாம்ரபர்ணீ-சரை: |

ஸர்வஜ்ஞாஸநமாருருக்ஷதி ஸூரௌ யீரம் நிவர்த்ய ஸூதௌ
 லிம்ஹ: கோ஽பி தமூந-ஸப்தம-ஸமோ வாகைரரௌத்ஸீத் தர்யஹம் ||

~ ஸ்ருஹச்ஹங்கர-விஜய:

இவர்களது தலைவர் வர்த்தனர் என்பவர். இவரும் இவரைச் சார்ந்தவர்களும்
 கடைசியில் தோற்ற பிறகு, இனி கேள்வி கேட்பவர் யாரும் இல்லை, ஸர்வஜ்ஞர்
 என்பது நிரூபணம் ஆயிற்று என்று ஸ்ரீ பகவத்பாதர் மீண்டும் ஸர்வஜ்ஞ
 பீடம் ஏற முற்பட்டார். அப்போது அந்த வர்த்தனரின் ஏழு வயது நிறையாத
 குழந்தை பேசத் தொடங்கி வேதத்தின் கருத்தைக் குறித்த வாதத்தில் தீரராகிய
 ஸ்ரீ பகவத்பாதரை மூன்று நாட்கள் நிறுத்தி வைத்தான்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

துர்யேஹந்யய ஸங்கரோஹித-ஸமாயாநே ப்ரஸாந்தே ஸிஸௌ
 தாதாஹேர்யூரி ஸம்யியம்ஸதி ச தம் ஆஷ்ட்வா஽திஹுஷ்டாந்தர: |
 ஆ ஷஷ்டாஹப ஏவ ஹங்க்த இதரந்நாப்யாதி பூஷ்டோ஽ப்யஸா
 வோமித்யேவ மஹத்யஜஸ்ரமிதி தஜ்-வூத்தம் ச தாதாஹவைத் ||

~ ஸ்ருஹச்ஹங்கர-விஜய:

நான்காம் நாள் ஸ்ரீ பகவத்பாதர்களின் பதில்களால் ஸமாதானம் அடைந்து
 அமைதியாகிய குழந்தையானவன் பெற்றோர் முதலியவர்களின் முன்னிலையில்
 ஸந்ந்யாஸம் கேட்டான். அவனைப் பார்த்து ஸ்ரீ பகவத்பாதர் அகமகிழ்ந்தார்.
 விசாரித்ததில் “ஆறு வயதில் நீரை மட்டும் பருகுகிறான். எப்பொழுதும் ஓம்
 என்று மட்டுமே சொல்கிறான். கேட்டாலும் வேறு எதுவும் சொல்வதில்லை”
 என்று தந்தை சொன்னார்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

ஜ்ஞாத்தவைநம் ஸஜ்ஞாயிகாரிணமயாத் தம் ஸ்ரஹ்மஹேஸோஹ்வம்
 ப்ராப்தாநுஜ்ஞமபி ஸ்வதோ ஜநயிதுர்வாழ்மீ ஸ வாசம்-யமம் |
 ஆப்யாமப்யகரோத் ஸ தஸ்ய ச மஹாஹேவாஹியஸ்யாஹ்ரத:
 ஸர்வஜ்ஞாஹிய-ஸங்கரார்ய இதி யம் ஸ்வஸ்யாய பீஹே ந்யயாத் ||

~ ஸ்ருஹச்ஹங்கர-விஜய:

ப்ரஹ்மதேஸத்தில் பிறந்த இக்குழந்தையே (தமது காமகோடி பீடத்திற்கு) தகுந்த
 உத்தராதிகாரி என்று அறிந்து, பெற்றோர்களின் அனுமதியுடன் அவருக்கு

ஸந்ந்யாஸம் அளித்தார் ஸ்ரீ பகவத்பாதர். பூர்வாஸ்ரமத்தில் மஹாதேவன் என்று பெயருடைய இக்குழந்தை ஸர்வஜ்ஞாத்மேந்த்ர ஸரஸ்வதீ என்று பெயரிட்டார். அவரையே தமது (காமகோடி) பீடத்தில் ஸ்ரீ பகவத்பாதர் இருத்தினார்.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

அயு நிஸ்சித்ய மநஸா ஸ்ரீமாந் ஸங்கர-தேஸிக: ।

மமே ஸ்ரீ-ஸாரஜாஹிவ்யே ஸர்வ-ஜ்ஞம் நிஜயந்முநிம் ॥

ஸுரேஸ்வரம் வுத்தி-கூதமந்திக-ஸ்யம் ஸஜாஃஃஜராத் ।

ஸமம் ஸம்ஸ்யாப்ய தஸ்மை ஸ்வம் வக்தும் ஹாஷ்யம் ஸமந்வஸாத் ॥

~ கேரலீய-ஸங்கர-விஜய:

(காமகோடி பீடத்தின் இருப்பிடமாகிய காஞ்சி) ஸ்ரீ ஸாரதா மடத்தில் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞ முனியை வைக்க மனதால் தீர்மானம் செய்த ஸ்ரீ பகவத்பாதர், தமது பேரில் எப்பொழுதும் பக்தி மேலீட்டால் கூடவே இருக்கும் ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரை (குழந்தை வயதினரான) ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மாவுக்கு உடனிருந்து பிறகு தமது பாஷ்யத்தைப் பயிற்றுவிக்கும்படி உத்தரவிட்டார்.

~ கேரலீய ஸங்கர விஜயம்

ததஸ்ததோ விபஸ்சிஜ்ஹி: ப்ரணதஸ்சாதிஹக்தித: ।

மீத-வாஜித்ர-நிர்வோஷை: ஜய-வாஜ-ஸமுஜ்ஜ்வலை: ॥

ஆருரோஹாய ஸர்வஜ்ஞ-பீம் தேஸிக-புங்றவ: ।

புஷ்ப-வுஷ்டி: பபாதாய வவுர்வாதா: ஸு-மந்யய: ॥

~ ஸ்ருஹச்ஹங்கர-விஜய:

பிறகு, படிப்படியாக பண்டிதர்களால் மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கப்பட்டு, பாட்டுகளும் வாத்யங்களும் முழங்கி ஜய கோஷங்கள் மேலிட, சிறந்த ஆசானான ஸ்ரீ பகவத்பாதர் ஸர்வஜ்ஞ பீடம் ஏறினார். அச்சமயம் பூ மாரி பொழிந்தது. நறுமணமான காற்றுகள் வீசின.

~ ப்ருஹத் ஸங்கர விஜயம்

கல்யஸ்வைஸ்ஸ ஸரேக்ஷணாய்வ-நயநை: (2625) ஸத்-காமகோடி-ப்ரபே

பீமே ந்யஸ்ய ஸுரேஸ்வரம் ஸமவிதும் ஸர்வஜ்ஞ-ஸம்ஜ்ஞம் முநிம் ।

காமாக்ஷயா: ஸவியே ஸ ஜாது நிவிஸந்நுந்முக்த-லோக-ஸ்பூஹோ

ஜேஹம் ஸ்வம் வ்யபஹாய ஜேஹ்யஸுமம் யாம ப்ரபேஜே பரம் ||

~ ப்ராசீந-ஸங்கர-விஜய:

2625 கலிவருடங்கள் கழிந்த பிறகு, திவ்ய காமகோடி பீடத்தில் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞ முனியைப் பார்த்துக்கொள்ள ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரை நியமித்து, உலக ஆசைகளை விட்டு, ஒரு நாள் காமாக்ஷியின் அருகே அமர்ந்து, ஸரீரத்தை விட்டு, ஸரீர பந்தமுடையவர்களுக்குக் கிடைக்கவொண்ணாத பரம பதத்தை ஸ்ரீ பகவத்பாதர் அடைந்தார்.

~ ப்ராசீன ஸங்கர விஜயம்

|| ஸ்ரீ-காமகோடி-பீட-பரம்பரா-விஷயகேஷு ப்ரமாண-மூரந்யேஷு ||

ஸ்ரீ காமகோடி பீட பரம்பரை குறித்த ப்ரமாண நூல்களில் –

புண்ய-ஸ்லோக-மஞ்ஜரீ

தாம்ரா-ரோயஸி வர்யநாத் ஸமுஜித: ஸந்ந்யாஸித: ஸப்தமாத்

ப்ராமேவாத்ம-விவாஜ-ஹுஷ்ட-மநஸா ஸ்ரீ-ஸங்கரேணைவ ய: |

தத்-பீடே ஸ-ஸுரேஸ்வரம் ஸமநயஜ் வர்ஷாம்ஸ்ச ய: ஸப்ததிம்

சத்வாரிம்ஸதமாஸ்த ஸ-ஜ்வயமஸாவஸ்சாந் ஸ்வயம் தந்மமே || 8 ||

(ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மா) தாம்ரபர்ணீ தீரத்தில் வர்த்தனர் என்பவருக்குப் பிறந்தார். தமது ஏழாவது வயது நிறைவதற்கு முன்பே இவரது ஞானத்தை அறிந்து ஸந்தோஷித்த ஸ்ரீ ஸங்கரரால் ஸந்ந்யாஸம் அளிக்கப்பெற்றார். அவரது (ஸ்ரீ காமகோடி) பீடத்தில் அவரது (ஸ்ரீ ஸாரதா) மடத்தில் ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரருடன் 70 வருடங்கள் இருந்து (ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரர் ஸித்தியடைந்த பிறகு) தாமே 42 வருடங்கள் அருள்பாலித்தார். [ஆகவே இவர் ஸித்தி ஆகும்போது வயது 119.]

ஆசார்ய-ப்ரிய-பஜ்மபாஜ-சரணாம்ஹோஜ-ஜ்வயீ-ஸேவநாஜ்

ஊஜ-ஜ்வாரவதீ-மாய முநயே ஸ்ரவஹ்மஸ்வரூபாத்மநே |

ஸ்ரஜ்யா-ராஜ்ய-பஜாய தத்த்வமதுலம் சிந்முஜ்யா நிர்ஜிஸந்ந்

ஏவைக்யம் ஸமஹாந்நிஜேந மஹஸா ஸர்வஜ்ஞ-ஸம்ஜ்ஞோ முநி: || 9 ||

ஃ/ஓ=ரு', ஃ/ஓ=ரு', ஸ=லு', ஂ=ம்'; ப=க₂, ம=க₃, வ=க₄; உ=ச₂, ஈ=ச₄;
ஃ=ட₂, ஃ=ட₃, ஃ=ட₄; ஓ=த₂, ஃ=த₃, ஓ=த₄; ம=ப₂, வ=ப₃, ஓ=ப₄

ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் ப்ரிய (ஸிஷ்ய)ரான ஸ்ரீ பத்மபாதரின் பாதபத்மங்களை ஸேவித்து (அவர் அலங்கரித்திருந்த) த்வாரகா பீட பரம்பரைக்கு வந்தவர் (அவரது ஸிஷ்யரான) ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர். (ஸ்ரீ பத்மபாதர் இதற்கிடையில் ஸித்தியடைந்திருக்கலாம். ஆகவே ஜகத்குரு பரம்பரா ஸ்தவத்தில் காட்டியபடி ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர் வித்யாப்யாஸத்திற்கு ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மரிடம் வந்திருக்க வேண்டும். அதனால்) ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூபர் தமது திருவடிகளை ஸ்ரத்தையுடன் ஸேவிக்க, இணையற்ற பரம்பொருளை சின்முத்தரையால் காட்டிக்கொண்டே தமது (உள்) ஒளியுடன் ஐக்யமானார் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம முனிவர்.

கல்யஸ்சை: ஸ ஹயாழ்நி-லோக-நயநை: (2737) வர்ஷே நலே மாயவே
லில்யே க்ருஷ்ண-சதுர்ஜஸீமநு மஹஸ்யாம்நாய-ஸைலாந்திகே ।

ப்ரந்யைர்யத்-கலிதைர்நயஜர்ஸி விஸஜம் ஸங்க்ஷேப-ஸாரீரக-
ப்ரப்யைரஜ்வய-ஸுத்ர-ஹாஷ்ய-மஹந-ச்ஹந்ந: பஜார்யோச்சய: || 10 ||
2737 கலிவருடங்கள் கழிந்த பிறகு நல ஸு வைஸாக மீ க்ருஷ்ண சதுர்தஸியன்று (பொயுமு 365-ஏப்-20) வேதாசலம் (திருக்கழுக்குன்றம்) என்னும் க்ஷேத்ரத்தின் அருகே ஸித்தியடைந்தார். ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகம் முதலிய இவரது நூல்களால் ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் அத்வைத (ப்ரஹ்ம) ஸுத்ர பாஷ்யத்தில் உள்ளடங்கியிருக்கும் பல நுண்ணிய விஷயங்கள் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளன.

ஜமஜ்ஞாரு-ரத்ந-மாலா

ஸலிலாஸந ஏவ ய: ஸ-லீலம்

விலயம் ப்ராபிபஜார்ஹதாந் ஸு-ஸீல: ।

ஸும-ஹார-ஹணீந்ஜ்ரயோ: ஸ-ஜ்ஷடி:

ஸஹி ஸர்வஜ்ஞ-மூருர்ஹ்ரியாத் கு-ஜ்ஷடிம் || 38 ||

ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம குரு நீரை மட்டும் பருகியவர். மாசில்லா நடத்தையினர். அவைதிகமான மதங்களைக் காணாமல் போக்கியவர். (உலக ரீதியில் மகிழ்விக்கும்) பூமாலையையும் (பயமுறுத்தும்) பாம்பையும் (ப்ரஹ்மமாக) வேறுபாடின்றிக் காணும் (பக்குவம் வாய்ந்தவர்). அவர் நமது தவறான சிந்தனையைப் போக்குவாராக!

ஜமஹ்ரு-பரம்பரா-ஸ்தவ:

அபோஃஸநந்நேவ ஜைநாந் ய ஆ-ப்ராஹ்ஜ்யோதிஷமாச்ஹிநத் ।

ஸிஸுமாசார்ய-வாஹ்-வேணீ-ரய-ரோயி-மஹோஸலம் ॥ 9 ॥

(ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மா) நீரை மட்டும் பருகும் வரதம் கொண்டிருந்தவர். அவைதிக மதத்தினர்களை (பாரத எல்லையில் உள்ள) ப்ராஹ்ஜ்யோதிஷபுரம் வரை அடக்கியவர். குழந்தையாக இருக்கையிலேயே ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் வாக்காகிய ப்ரவாஹத்தின் வேகத்தை நிறுத்தக்கூடிய தேஜஸ்ஸாகிய பலம் கொண்டிருந்தார்.

ஸங்க்ஷேப-ஸாரீர-முப-ப்ரஸந்ய-விவ்ருதாஹ்வயம் ।

ஸ்ரஹ்மஸ்வரூபார்ய-ஹாஷ்ய-ஸாந்த்யாசார்யக-பண்ணிதம் ॥ 10 ॥

ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகம் முதலிய நூல்களால் அத்வைதத்தை விளக்கியவர். ஸ்ரீ ப்ரஹ்மஸ்வரூப ஆசார்யருக்கு ஸாந்தி பாடத்துடன் பாஷ்யம் கற்பித்த பண்டிதர்.

ஸர்வஜ்ஞ-சந்த்ர-நாம்நா ச ஸர்வதோ ஹுவி விஸ்ருதம் ।

ஸர்வஜ்ஞ-ஸஹ்-ஹ்ருஃ வந்தே ஸர்வஜ்ஞமிவ ஹி-முதம் ॥ 11 ॥

ஸர்வஜ்ஞ சந்த்ரன் என்று உலகெங்கும் புகழ்பெற்றவர். பூமிக்கு வந்த சிவபெருமானைப் போன்றவர். அந்த ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம குருவை வணங்குகிறேன்.

॥ ஸ்ரீ-ஸர்வஜ்ஞாத்ம-வாமமுதம் – ஸங்க்ஷேப-ஸாரீரகம் ॥

இவ்வாசார்யர் பல நூல்களை இயற்றியதாக ஷே ப்ரமாணங்களில் உள்ளது. அதில் ஸங்க்ஷேப ஸாரீரகத்தில் உள்ள அவரது வாக்காம் அமுதைச் சற்று பருகுவோம். இந்த நூல் ஸ்ரீ பகவத்பாதரின் ப்ரஹ்ம ஸுத்ர பாஷ்யத்திலுள்ள நிர்குண ப்ரஹ்ம பரமான பகுதிகளை மட்டும் (ஆகவே தான் ஸங்க்ஷேப என்ற பெயர்) ஸாரமாக எடுத்துரைக்கிறது.

ஸ்ரந்யாரம்ஹே ப்ரஹ்மேஹ்யாயே

நூலின் தொடக்கத்தில் முதல் அத்யாயத்தில் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம ஸ்ரீசரணர் மிகவும் அழகாக பகவான் விஷ்ணுவின் மூல நிர்குண ரூபம், அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கும் வேத மாதா, விக்னேஸ்வரர், அத்வைத வேதாந்தத்தின் மூல நூல்களான ஸுத்ர பாஷ்ய வார்த்திகங்களை இயற்றிய ஸ்ரீ வ்யாஸர், ஸ்ரீ

ஃ/௮=ரு', ஃ௪/௮=ரு', ஸ=லு', ௦௦=ம்'; வ=க₂, ற=க₃, வ=க₄; ஹ=ச₂, ஸ=ச₄;
௦=ட₂, ஹ=ட₃, ஹ=ட₄; ஸ=த₂, ஹ=த₃, ஸ=த₄; ஹ=ப₂, ஸ=ப₃, ஹ=ப₄

பகவத்பாதர், ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரர் ஆகியோரை பக்தியுடன் வணங்குகிறார். பிறகு குருவின் அருளை முன்னிட்டு தான் நூலைத் தொடங்குவதைக் கூறுகிறார்.

அநுத-ஜல-விரோயி ரூபமந்த-
த்ரய-மல-ஸந்யந-ஃபதா-விருஜ்யம் ।
அதிநிகடமவிக்ரியம் முராரே:
பரம-படிம் ப்ரணயாஹிஷ்டவீமி ॥ 1 ॥

உலகைக் காக்கும் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் உலகிற்கு அப்பாற்பட்டது. அதனை பக்தியுடன் துதிக்கிறேன். அது ஒரு மாறுதலும் அற்றது. அதாவது 1) தேஸ கால பொருள் வேறுபாடுகள் உடைய ப்ரபஞ்சம், 2) மனதின் அழுக்குகள், புண்ய பாபங்கள், துக்கம் ஆகியவற்றை உடைய ஜீவன், 3) மேலான ஸ்தானத்தில் இருப்பதாக சொல்லப்படும் ஈஸ்வரன், ஆகிய தன்மைகள் அற்றது. ஸத்யமாகவும் சைதன்யமாகவும் அனைத்திலும் ஊடுருவியிருப்பது. [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்ரங்களின் முதல் ஸுத்ரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ஸ்வாஜ்ஞாந-கல்பித-ஜஹத்-பரமேஸ்வர-த்வ-
ஜீவ-த்வ-ஹேஃ-கலுஷீ-கூத-ஹிம-ஹாவா ।
ஸ்வாஹாவிக-ஸ்வ-மஹிம-ஸ்யிதிரஸ்த-மோஹா
ப்ரத்யக்-சிதிர்விஜயதே ஹுவநைக-யோநி: ॥ 2 ॥

உலகின் (ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களுக்கு) ஒரே காரணமானதும், உட்பொருளுமான சைதன்யம் அனைத்திலும் சிறந்ததாக விளங்குகிறது. (ஆனால் தன் உண்மை ஸ்வரூபம் மறந்த) அறியாமையால் ப்ரபஞ்சம் ஜீவர்கள் ஈஸ்வரன் என்ற வேறுபாடுகளால் சைதன்யத்தின் வரையறையற்ற தன்மைக்கு மாசுபடிந்தது. (இருப்பினும் இந்த அறியாமையும் உண்மையல்ல என்பதால்) தன் இயல்பான மஹிமையிலேயே நிலைத்துள்ளது. [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்ரங்களின் இரண்டாவது ஸுத்ரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ப்ரத்யக்-ப்ரமாணகமஸத்ய-பராக்-ப்ரஹேஃ
ப்ரக்ஷீண-காரண-விகார-விஹாஸமேகம் ।
சைதன்ய-மாத்ர-பரமார்ய-நிஜ-ஸ்வஹாவம்
ப்ரத்யஞ்சமச்யுதமஹம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் ॥ 3 ॥

உள்ளிருப்பவனும் அழிவற்றவனும் (முறையே ஜீவன் ஈசன் என்று நாம்

பிரித்து நினைத்தாலும் பரம்பொருளாகிய) ஒருவனே. (புண்ய பாபங்கள் செய்வதாகிய) காரணத்தின் பலனாக (ஸுக துக்கங்களாகிய) பல வித விகாரங்களை (அனுபவிப்பது என்ற ஜீவனின் தன்மையும்,) எங்கேயோ இருக்கும் வேறொருவனாக (தோன்றும் ஈசனின் தன்மையும், இதை அறிவதால்) மறைந்துவிடுகின்றன. (இந்த பரம்பொருளின்) தன்மையாவதோ தானே உள்ளே ஒளிர்வது, சைதன்ய மாத்ரமானது, பாதிக்கப்படாதது, பரமானந்தமாகிய பரம ப்ரயோஜனமானது. அதையே நான் எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன். [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்திரங்களின் நான்காவது ஸுத்திரத்தின் பொருள் அடங்கியுள்ளது.]

ஒளத்பத்திகீ ஸக்திரஸேஷ-வஸ்து-
ப்ரகாஸநே கார்ய-வஸேந யஸ்யா: |
விஜ்ஞாயதே விஸ்வ-விவர்த-ஹேதோ:
நமாமி தாம் வாசமசிந்த்ய-ஸக்திம் || 4 ||

உலகமாகத் தோன்றும் பரம்பொருளிடமிருந்து உருவானதே வேத வாக்கானது. இந்த வாக்கிலிருந்து தான் உலகமும் உருவாகியது. உலகில் உள்ள அனைத்து பொருட்களையும் சுட்டிக்காட்டும் திறனும் அனைத்தாகிய பரம்பொருளைக் காட்டும் திறனும் இந்த வாக்கிற்கு இயல்பாக உள்ளது என்று அனுபவத்தால் தெரிகிறது. அதன் ஸக்தி புத்திக்கு எட்டாதது. அத்தகைய வேத வாக்கை வணங்குகிறேன். [இதில் ப்ரஹ்ம ஸுத்திரங்களின் மூன்றாவது ஸுத்திரத்தின் இரு பொருள்களும் அடங்கியுள்ளன.]

ஆரம்ஹா: ஷ்லிந: ப்ரஸந்ந-ஹுடியோ யஸ்சேத் திரஸ்சாமபி
நோ சேஜ் விஸ்வ-ஸூஜோ஽ப்யலம் விஷலதாமாயாந்த்யுபாயோ஽யமா: |
விஸ்வைவஸ்வர்யமதோ நிரங்குஸமஹுஜ் யஸ்யைவ விஸ்வ-ப்ரஹோ:
ஸோ஽யம் விஸ்வ-ஹிதே ரதோ விஜயதே விஷ்நேஸ்வரோ விஸ்வ-கூத் || 5

||

உலகை ஸ்ருஷ்டித்தவரே உலகிற்கு நன்மை செய்வதற்கு கணேசராக வடிவெடுத்தார். அவரது அருள் இருந்தால் மிருகங்களின் முயற்சிகளும் பலனளிக்கும். இல்லாவிடில் ப்ரஹ்மாவின் உபாயங்களும் முயற்சிகளும் கூட தோல்வி அடையும். ஆகவே உலகை ஆளும் இவருக்குத் தான் அனைத்து வித ஸக்தியும் அளவற்றதாக உள்ளது. இவரே அனைத்தினும் மேலாக பொலிகிறார்.

வாழ்-விஸ்தரா யஸ்ய ஸுஹத்-தரங்மா:

வேலா-தடம் வஸ்துநி தத்த்வ-ஸோய: ।

ரத்நாநி தர்க-ப்ரஸர-ப்ரகாரா:

புநாத்வஸௌ வ்யாஸ-பயோநியிர்ந: ॥ 6 ॥

கடலைப் போன்ற ஸ்ரீ வ்யாஸர் நம்மை தூய்மைப்படுத்தட்டும். அவரது விரிவான வாக்குகளே பெரும் அலைகள். பரம்பொருளை சரியாக அறிவதே (அடைய வேண்டிய லட்சியம் ஆகையால்) அவரது எல்லையில் உள்ள கரை. அவர் (வேதத்தைப் புரிந்து கொள்ள காட்டும்) யுக்திகள் செயல்படும் விதங்களே (கடலில் கிடைக்கும்) ரத்னங்கள்.

வக்தாரமாஸாஜ்ய யமேவ நித்யா

ஸரஸ்வதீ ஸ்வார்ய-ஸமந்விதாஃஸீத் ।

நிரஸ்த-ஹஸ்தர்க-கலங்க-பங்கா

நமாமி தம் ஸங்கரமர்சிதாங்வரிம் ॥ 7 ॥

ஸ்ரீ ஸங்கரர் எப்போது நித்யமான (வித்யை எனும்) ஸரஸ்வதியை சொல்லி (போதித்தாரோ), அப்பொழுது தான் அவளது பெயர் பொருளுடையதாக ஆனது. (அதாவது) தவறான யுக்திகளால் ஏற்படும் குழப்பமாகிய சேறு நீங்கி (அவள் “ரஸ”மான பொருள் உடையவளாக ஆனாள்). பூஜிக்கத்தக்க திருவடியுடைய அவரை நான் வணங்குகிறேன்.

யஜீய-ஸம்பர்கமவாப்ய கேவலம்

வயம் க்ருதார்யா நிரவஜ்ய-கீர்தய: ।

ஜமத்ஸு தே தாரித-ஸிஷ்ய-பங்க்தயோ

ஜயந்தி ஷேவேஸ்வர-பாடி-ரேணவ: ॥ 8 ॥

(எமது வித்யாகருவாகிய) ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் திருவடித் துகள்கள் உலகில் சிறந்து விளங்குகின்றன. அவை ஸிஷ்யர்களின் கூட்டங்களைக் கரையேற வைத்தவை. அவற்றின் தொடர்பு கிடைத்ததால் தான் நாங்கள் பேறுபெற்றோம், மாசற்ற புகழை அடைந்தோம்.

ஹரு-சரண-ஸரோஜ-ஸந்நியாநாஜ்

அபி வயமஸ்ய ஹணைக-லேஸ-ஹாஜ: ।

அபி மஹதி ஜலார்ணவே நிமத்நா:

ஸலிலமுபாஜதே மிதம் ஹி மீநா: || 9 ||

குருவின் திருவடித்தாமரை அருகாமையினால் தான் நாங்கள் அவரது குணத்தின் ஒரு லேசத்தையாவது அடைந்தோம். (எவ்வாறெனில்) பெரிய கடலில் மூழ்கியிருந்தாலும் மீன்கள் அளவோடு தான் நீரை எடுத்துக்கொள்ள முடியும்.

ஸக்தோ ஸ்ரோஸ்சரணயோர்நிகடே நிவாஸாத்

நாராயண-ஸ்மரணதஸ்ச நிரந்தராயம் ।

ஸாரீரகார்ய-விஷயாவமுதி-ப்ரயாநம்

ஸங்க்ஷேபத: ப்ரகரணம் கரவாணி ஹுஷ்யந் || 10 ||

(இவ்வாறு என்னிடம் தட்டுப்பாடுகள் இருப்பினும்) குருவின் திருவடியிணையின் அருகே வசித்தமையால் (கிடைத்த) திறனாலும், (அன்னாரின் அனுக்ரஹமாகிய) நாராயண ஸ்மரணத்தினால் இடையூறுகள் அகன்றும், ஸாரீரக (வேதாந்த) ஸாஸ்த்ரத்தின் விஷயத்தை அறிவதே நோக்கமாகக் கொண்ட சுருக்கமான ப்ரகரண (நூலை) களிப்புடன் இயற்றுகிறேன்.

ப்ரந்யபூர்தௌ சதுர்வேய்யாயே

நூலின் நிறைவில் நான்காவது அத்யாயத்தில், ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்ம ஸ்ரீசரணர் குருவிடம் உபதேஸம் பெற்ற ஸிஷ்யர் தாம் ஜீவன்முக்தியாகிய அரும்பேறு பெற்றதை வெளிப்படுத்தும் விதம் எடுத்துரைக்கிறார். பிறகு ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் அருளால் தாம் நூலை இயற்றியதைச் சொல்லி, பகவான் விஷ்ணுவை ஸகுண ரூபமாக வணங்கி பூர்த்தி செய்கிறார்.

விஜ்யா-விப்ரஹமப்ரஹேண பிஹிதம் ப்ரத்யஞ்சமுச்சைஸ்தராம்

உத்குஷ்யோத்தம-பூருஷம் முநி-யியா முஞ்ஜாஜிஷீகாமிவ ।

கோஸாத் காரண-கார்ய-ரூப-விகுதாத் பஸ்யாமி நி:ஸம்ஸயம்

க்வாஸீஃஸ்தி ஹவிஷ்யதி க்வ நு மத: ஸம்ஸார-ஊ:போஃயி: || 53 ||

புருஷோத்தமனான (பரமாத்மா) ஞான ஸ்வரூபமாக இருந்தும், (நமக்கு) உள்ளேயே இருந்தும், அஞ்ஞானத்தால் அடர்ந்து மறைக்கப்பட்டிருந்தார். (வேதத்தின் பொருளைக் கேட்டறிந்து மீண்டும் மீண்டும்) மனதினால் அனுசந்தானம் செய்வதன் மூலம் நாணல் தண்டிலிருந்து புல் இழையை (உருவுவது) போல் (அந்த பரமாத்மாவை, உள்ளே இருக்கும்) காரண (ஸரீரம்)

மற்றும் (வெளியே இருக்கும்) கார்யம் (ஸ்தூல ஸரீரம்) என்ற வடிவில் பலவிதமாக அமைந்துள்ள (ஆனந்தமய கோஸம் முதல் அன்னமய கோஸம் வரையிலான) உறையிலிருந்து வெளிகொணர்ந்து ஐயமின்றி அறிந்தேன். (அப்போது) ஸம்ஸார இன்னல்களாம் கடல் என்பது எங்கே இருந்தது, இருக்கிறது, இருக்கப்போகிறது? எங்கே போய்விட்டது?! (அந்தளவுக்கு அதற்கு இடமே இல்லை!)

பஸ்யாமி சித்ரமிவ ஸர்வமிஃ ஷ்விதீயம்
திஷ்டாமி நிஷ்கல-சிஹேக-வபுஷ்யநந்தே ।
ஆத்மாநமஃவய-மநந்த-ஸூவைக-ரூபம்
பஸ்யாமி ஷ்ய-ரஸநாமிவ ச ப்ரபஞ்சம் ॥ 54 ॥

(அப்படிப்பட்ட ஞானம் கிடைத்த பின், ஜீவன் முக்தி நிலையில் தன்னைக் காட்டிலும்) இரண்டாவதான இந்த உலகு அனைத்தையும் ஒரு படத்தைப் போல் பார்க்கிறேன். (அதாவது அதனால் பாதிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில்) பகுதிகளற்ற சைதன்யம் ஒன்றே வடிவமான எல்லையற்ற பொருளில் நான் நிலைத்துள்ளேன். இரண்டற்றவன், அளவற்ற ஆனந்தமே வடிவமானவன் என்று என்னையும், எரிந்த கயிற்றைப் போல (அதாவது வடிவம் தெரிந்தாலும் எந்த பயனுக்கும் ஆகாதது, ஆகவே என்னை பாதிக்காது என்று) உலகத்தையும் அறிகிறேன்.

அஃவைதமப்யநுஹவாமி கர-ஸ்ய-ஸிவ-
துல்யம் ஸரீரமஹி-நிர்ல்வயநீ-வஹீக்ஷே ।
ஏவம் ச ஜீவநமிவ ப்ரதிஹாஸமாநம்
நிஸ்ஸூயஸோ஽யிமநம் ச மம ப்ரஸிஃயம் ॥ 55 ॥

கையில் இருக்கும் வில்வப்பழம் போல் (தெளிவாக சைதன்யமே என் ஸ்வரூபம் என்ற) அத்வைதத்தையும் அனுபவிக்கிறேன். பாம்பிலிருந்து உரிந்த சட்டையைப் போல் எனது ஸரீரத்தை (முன்பு தன் ஸ்வரூபமாக நினைத்திருந்தும் தற்போது அத்தகையதல்ல என்று) அறிகிறேன். (உண்மையான கிளிஞ்சலில் பொய்யான வெள்ளி போல் தெரிவது உலக நடைமுறை தான் ஆகையால், பொய்யான) ஸரீரத்தில் நான் வாழ்வது போல் தெரிவதும் (உண்மையான ஞானத்தால்) மோக்ஷத்தை அடைவதும் ஏற்படையதாகிறது.

அஃவைத-ஸாயக-மஹுந்மம யஃ-ஃவிதீய-
 மஃவைதமஸ்ய ஸத ஸாயகமேவ ஜாதம் ।
 மோஹாஃ ஃவிதீயமபஸாயகமஸ்ய, விஃயா-
 ஸாமர்ய்யதோ ஃவய-நிஸர்ஹணமஃவிதீயம் ॥ 56 ॥

அட! எந்த த்வைதம் அத்வைத (அனுபவத்திற்கு) இடையூறு செய்ததோ, அத்வைதமே அந்த த்வைத (அனுபவத்திற்கு) இடையூறு செய்துவிட்டது! (ஆனால் வேறுபாடு என்னவென்றால்) த்வைதம் என்பது அஞ்ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால் அத்வைதத்தை மறைக்கும் அதன் திறன் திடமானதல்ல. அத்வைதமோ ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதால் அது தீர்மானமாக த்வைதத்தை நீக்கும்.

ஆஸ்சர்யமஃய மம ஹாதி கயௌ ஃவிதீயௌ
 நித்யே நிரஸ்த-நிபிலாஸிவ-சித்-ப்ரகாஸே ।
 ஆஸீத் புரேதி, கிமிமா: ஸூதயோ ந பூர்வௌ
 யேந ஃவிதீயமஹவத் திமிர-ப்ரஸூதம் ॥ 57 ॥

அனைத்து அமங்களங்களையும் போக்கக்கூடிய சைதன்ய ப்ரகாஸம் ஸாஸ்வதமாக இருக்கையில் (இப்போது நான் அனுபவிக்கும் ஜீவன்முக்திக்கு) முன்பு எனக்கு த்வைதம் எப்படித் தென்பட முடிந்தது என்பது இன்று எனக்கு ஆச்சரியமாக உள்ளது! இந்த வேதாந்த வாக்யங்கள் முன்பும் இருக்கவில்லையா, (அவைகளால் ஏற்படும் ப்ரகாஸமின்றி அஞ்ஞான) இருளினால் த்வைதம் உருவாவதற்கு? (வேதாந்த வாக்யங்கள் இருந்தும் அவற்றின் அர்த்தம் தெரியாததால் அப்படி த்வைதம் தோன்றியது என்றால், அப்படி அர்த்தம் உணரப்படவில்லை என்பதே ஆச்சரியமாக உள்ளது!)

த்வத்-பாஃ-பங்கஜ-ஸமாஸூயணௌ விநா மே
 ஸந்நப்யஸந்நிவ பர: புருஷ: புராஃஸீத் ।
 த்வத்-பாஃ-பஃம-யுறலாஸூயணாஃபிஃநீ
 நாஸீந்ந சாஸ்தி ந ஹவிஷ்யதி ஹேஃஸூஃயி: ॥ 58 ॥

(ஹே குரோ! அப்படி வேதாந்த வாக்யங்கள் புரியாததற்கான காரணம் என்னவென்றால்) உன் திருவடித்தாமரையை ஆஸ்ரயிக்காததே! அதனால் முன்பு ஸத்யமான பரமாத்மாவும் இல்லாததுபோல் ஆகிவிட்டார் (தெரியவில்லை).

தற்பொழுதோ உன் திருவடித் தாமரையை ஆஸ்ரயித்ததால் (நான் புரிந்துகொள்வது யாதெனில் உண்மையில்) முன்பும் எனக்கு த்வைத புத்தி இருக்கவில்லை, தற்பொழுதும் இல்லை, இனியும் இருக்காது!

யஸ்மாத் க்ரூபா-பர-வஸோ மம ஔஸ்சிகித்ஸம்
ஸம்ஸார-ரோமபநேதுமஸி ப்ரவ்ருத்த: |
த்வத்-பாடி-பங்கஜ-ரஜ: ஸிரஸா டயாந:
த்வாமா-ஸரீர-பதநாடிஹமப்யுபாஸே || 59 ||

(ஹே குரோ!) எளிதில் சிகிச்சை செய்யவியலாத ஸம்ஸார ரோகத்தை நீக்குவதற்கு நீ கருணை வசப்பட்டு முற்பட்டிருப்பதால், நானும் உனது திருவடித் தாமரைத் துகள்களை சிரஸால் தரித்து, என் உடல் வீழும் வரை உன்னை வழிபடுவேன்!

ஸ்ரீ-ஹேவஸ்வர-பாடி-பங்கஜ-ரஜ:-ஸம்பர்க-பூதாஸய:
ஸர்வஜ்ஞாத்ம-பிராடிங்கிதோ முநி-வர: ஸங்க்ஷேப-ஸாரீரகம் |
சக்ரே ஸஜ்ஜந-ஸூடியி-வர்யநமிடி ராஜந்ய-வம்ஸ்யே நூபே
ஸ்ரீ-மத்யக்ஷத-ஸாஸநே மநு-குலாடித்யே ஹவம் ஸாஸதி || 62 ||

மீறப்படாத ஆட்சியை உடையவரான மனுகுல ஆதித்யன் என்ற க்ஷத்ரிய வம்ஸத்து அரசன் பூமியை ஆளுகையில், ஸ்ரீ ஸுரேஸ்வரரின் திருவடித் தாமரைத் துகள்களின் தொடர்பினால் தெளிவடைந்த உள்ளமுடையவரும், ஸர்வஜ்ஞாத்மா என்ற பெயர்கொண்டவருமான சிறந்த மௌனியானவர், நன்மக்களின் புத்தியை அபிவ்ருத்தி செய்யும் இந்த “ஸங்க்ஷேப ஸாரீரக”த்தைச் செய்தார். [ஸ்ரீ பகவத்பாதாளின் ஸந்நிதிக்கு வருமுன் ஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞாத்மா தொடர்ந்து மௌனம் கொண்டிருந்தமை நினைவில் கொள்க.]

ஹஜங்மமாங்ம-ஸாயிநே விஹங்மமாங்ம-மாமிநே |
துரங்மமாங்ம-ஹேடிநே நமோ ரயாங்ம-யாரிணே || 63 ||

(ஆதிஸேஷன் என்ற) பாம்பின் மடியில் படுத்தவரும், (கருடன் என்ற) பறவையின் முதுகில் செல்பவரும், குதிரை (வடிவமான கேஸி என்று பெயர் கொண்ட அஸுரனின்) உடலை த்வம்ஸம் செய்தவரும், ரதத்தின் உறுப்பாகிய (சக்ரத்தை) தரித்தவருமான (ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு) நமஸ்காரம். [பக்தர்களுக்கு அருளுவதற்கான யோக நித்ரையை முதல் அடைமொழியாலும்,

பக்தர்களைக் காப்பதற்கான கோலத்தை எஞ்சிய மூன்றாலும் கூறினார்.]

க்ரந்தமிழ் – அதிக எழுத்துக்கள்

देवनागरी	பிரகாரம்:	IAST (Latin)
ठ / ृ	ஐ / ூ	ṛ
ड / ॄ	ஐ3 / ூ	ṝ
ल / ॢ	ள / ூள	ḷ
ल / ॣ	ள3 / ூள	ḹ
ं	ஂ	ṁ
ः	ஃ	ḥ
ख	ப	kha
ग	ப	ga
घ	ப	gha
छ	ச	cha
झ	ச	jha

देवनागरी	பிரகாரம்:	IAST (Latin)
ठ	த	ṭha
ड	த	ḍa
ढ	த	ḍha
थ	த	tha
द	த	da
ध	த	dha
फ	ப	pha
ब	ப	ba
भ	ப	bha
श	ச	śa
श्र	ச	śra